

ข้อบัญญัติ

องค์การบริหารส่วนตำบลด่านบุนทัด

เรื่อง

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลด่านบุนทัด

อำเภอด่านบุนทัด จังหวัดนครราชสีมา

หลักการ

ให้มีข้อบัญญัติว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ในท้องถิ่นและเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตองค์กรบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด ซึ่งเป็นชนชนขนาดใหญ่ มีการขยายตัวอย่างรวดเร็ว เพื่อเป็นการดูแลรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ของ ประชาชน ป้องกันและแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวกับเหตุเดื่อนร้อนจากการเลี้ยงสัตว์ การควบคุมโรคระบาด มลภาวะและสภาพแวดล้อมเป็นพิษ และกำหนดมาตรการในการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ซึ่ง พระราชบัญญัติการสาธารณสุขพ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ ให้กระทำได้โดยการตราเป็น ข้อบัญญัติ จึงตราข้อบัญญัตินี้

**ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด
เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒**

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ ๖ พ.ศ.๒๕๔๒ ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทดและนายอำเภอตำบลด่านขุนทด จึงตราข้อบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด เมื่อได้ประกาศไว้โดย เปิดเผยแพร่ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลด้านขุนทดแล้วสิบห้าวัน

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้วใน ข้อบัญญัตินี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่าสิ่งมีชีวิตทุกชนิดที่เป็นสัตว์ไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าหรือสัตว์ชนิดอื่นๆ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า กรรมวิธีหรือวิธีการที่จะดูแลให้สัตวนั้นเจริญเติบโตและมี ชีวิตอยู่ได้เพื่อไว้ขายหรือการค้าหรือเพื่อพักผ่อนหย่อนใจหรือเป็นงานอดิเรก การมีสัตว์ไว้ในครอบครองและดูแลเอาใจใส่บำรุงรักษา ตลอดจนให้อาหารเป็นอาชญาณ

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การสละการครอบครองสัตว์ หรือปล่อยให้อยู่นอกสถานที่ เลี้ยงสัตว์โดยปราศจากการควบคุม

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่าผู้ทำการเลี้ยงสัตว์และหมายความรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ ทรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่น ที่มีการใช้ควบคุมสัตว์

“ที่หรือทางสาธารณสุข” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและ ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“สิ่งปฏิกูล” หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่ง โสโคกหรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอย” หมายความว่า เชษกรະดาชา เชษผ้า เชษอาหาร เชษสินค้า ถุงพลาสติก ภาชนะ ที่ใส่อาหาร มูลสัตว์หรือ ชาксัตว์ รวมถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บ gad จากถนน สถานที่เลี้ยงสัตว์หรือที่อื่นจากชุมชน

(๖) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อความชำรุดและเหตุร้าย

การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ถ้าเกินจำนวนที่กำหนดต้องได้รับความยินยอมจากมติ
ประชาชนชาวบ้านในพื้นที่นั้น และการเลี้ยงจะต้องปฏิบัติตามข้อ ๖.๓ (๒) อย่างเคร่งครัด

๖.๓ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใด
อย่างหนึ่ง ดังนี้

- (๑) พื้นที่อยู่อาศัยไม่หนาแน่น เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังนี้
ก. การเลี้ยงสุกร โค กระปือ แพะ แกะ สุนัข จำนวนไม่เกิน ๒๐ ตัว
ข. การเลี้ยงไก่ นก เป็ด ห่าน และสัตว์ปีกต่างๆ จำนวนไม่เกิน ๑๐๐ ตัว
ค. สัตว์อื่นๆ นอกจาก ข. ก และ ข. จำนวนไม่เกิน ๕ ตัว

การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ถ้าเกินจำนวนที่กำหนดต้องได้รับความยินยอมจากมติ
ประชาชนชาวบ้านในพื้นที่นั้น

(๒) การเลี้ยงต้องมีการปฏิบัติภายใต้มาตรการดังนี้
สถานที่ตั้ง

๑. ต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่ไม่ก่อเหตุร้ายให้กับผู้อาศัยอยู่ใกล้เคียง
๒. ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำ
สาธารณะหรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีทิวทัศน์ประดิษฐ์สีเขียวสดใส ไม่เป็นแหล่งปล่อยเสียงรบกวน
น้ำเสียงสีเขียวสดใส ไม่เป็นแหล่งปล่อยเสียงรบกวน ไม่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพคนในบริเวณ
โดยรวมและจะต้องได้รับความยินยอมจากพื้นที่ข้างเคียง

อาคารและส่วนประกอบ

๑. อาคารต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรง มีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์
ประเภทนั้นๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

๒. จัดสถานที่เลี้ยงตามความเหมาะสมของสัตว์ โดยมีขนาดเพียงพอแก่การดำเนินชีวิต
ของสัตว์ มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ

๓. พื้นต้องเป็นพื้นแน่นทำความสะอาดง่ายไม่ฉอะชาและเว้นแต่การเลี้ยงสุกรพื้นจะต้อง
เป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียงเพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

๔. หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควรและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดด
ส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

๕. คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด
๖. การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

๗. กรณีเป็นสัตว์ควบคุมพิเศษจะต้องเลี้ยงในสถานที่ หรือกรงที่สัตว์ไม่สามารถเข้าถึง
บุคคลภายนอกได้ และมีป้ายเตือนให้ระมัดระวังโดยสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจน

การสุขาภิบาลทั่วไป

๑. การระบายน้ำ

(ก) ระบายน้ำ ต้องจัดให้มีระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียง
เพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

(ข) น้ำทั้งต้องมีการบำบัดก่อนระบายน้ำลงสู่ทางระบายน้ำแหล่งน้ำสาธารณะหรือในที่
เอกสารนี้

๒. การกำจัดมูลสัตว์ ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์
โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุร้าย และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

“สัตว์ควบคุมพิเศษ” หมายถึง

๑. สุนัขสายพันธุ์ดุร้าย เช่น ร็อตไวเลอร์, พิทบูลเทอร์เรีย, บางแก้ว, บูลล์ เทอร์เรีย, โดเบอร์เมน, ฟิล่า, อัลเซเชียน, มาสทิสต์, เชาเชา, อลัสกัน มารามิว์ หรือสายพันธุ์ที่ใกล้เคียงกันกับที่กล่าวมาทั้งหมด หรือลูกผสมสายพันธุ์ดังกล่าว

๒. สัตว์ที่มีประวัติทำร้ายคนหรือพยายามทำร้ายคน

๓. สัตว์ที่มีพฤติกรรมไม่ทำร้ายคนหรือสัตว์โดยปราศจากการยั่วยุ

๔. สัตว์ที่เจ้าพนักงานห้องถินกำหนด

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งจาก รัฐมนตรี ว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถินซึ่งได้รับแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานห้องถินให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขต อำนาจขององค์กรบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด

ข้อ ๕ ห้ามมิให้มีการเลี้ยงสัตว์ชนิดหรือประเภทเหล่านี้ในเขตพื้นที่องค์กรบริหารส่วน ตำบลด่านขุนทด โดยเด็ดขาดได้แก่

(๑) งูพิษและงูที่อาจเกิดอันตรายแก่คนและสัตว์เลี้ยง

(๒) ปลาปีรันยา

(๓) คงคอกไฟ

(๔) สัตว์ดุร้ายต่างๆ

(๕) สัตว์มีพิษร้ายอื่นๆ

(๖) สัตว์ต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ

ข้อ ๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของ ประชาชนในท้องถินหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์กร บริหารส่วนตำบลด่านขุนทด เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ดังนี้

๖.๑ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑) พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชย์กรรมและเขตประชากรหนาแน่น

(๒) พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์

ศิลปวัฒนธรรมไทย

(๓) สถานที่ท่องเที่ยว

(๔) วัด โรงเรียน สถานที่ราชการ

ยกเว้นโครงการที่เป็นส่วนของราชการจัดทำ

๖.๒ ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนดดังนี้

พื้นที่นอกจากที่ระบุในข้อ ๖.๑ ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้เกินจำนวน

(๑) ช้าง ม้า ประเภทไม่เกิน ๕ ตัว

(๒) สุกร โค กระบือ แพะ แกะ ประเภทไม่เกิน ๑๐ ตัว

(๓) เป็ด ไก่ นก ห่าน ประเภทไม่เกิน ๕๐ ตัว

(๔) สุนัข แมว ประเภทไม่เกิน ๓ ตัว

(๕) จำนวนสัตว์อื่นนอกจากราย (๑) - (๔) ต้องได้รับความเห็นชอบจาก

เจ้าพนักงานห้องถิน

๓. ถ้ามีการสูมไฟเล่เมลงให้สัตว์ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

๔. ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

๕. การเลี้ยงสัตว์ที่มีขัน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันขันไม้ให้บลิวฟังกระจายออกไปนอกสถานที่

๖. ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

๗. ต้องรักษาความสะอาดที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดเสมอ

๘. การกำจัดซากสัตว์ให้ใช้วิธีการเผาหรือฝังเพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรคและการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

ข้อ ๗ ผู้เลี้ยงสัตว์ควบคุมพิเศษ ให้เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์ที่ควบคุม ไปยื่นคำขอใบรับรองการจดทะเบียนและขึ้นทะเบียนสัตว์ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ องค์กรบริหารส่วนตำบลชั้นชนบทหรือสถานที่ไดตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๘ ในกรณีที่สัตว์ควบคุมพิเศษตายหรือได้พบรดสัตว์ที่ตายแล้ว เจ้าของบ้านหรือเจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งการตายหรือพบรดสัตว์ที่ตายต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่สัตว์ตายหรือพบรดสัตว์ที่ตาย

กรณีที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครองของเจ้าของสัตว์ เช่น หาย ยกสัตว์ให้บุคคลอื่นเป็นต้น เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่สัตว์พ้นไปจากการครอบครอง

ข้อ ๙ นอกจากการเลี้ยงสัตว์ตามปกติวิสัยแล้ว เจ้าของสัตว์จะต้องปฏิบัติตั้งต่อไปนี้

๙.๑ จัดให้มีสถานที่เลี้ยงสัตว์ที่มั่นคงแข็งแรง ตามความเหมาะสมแก่ประเภทชนิดของสัตว์ และมีขนาดเพียงพอแก่การดำรงชีวิตของสัตว์ มีแสงสว่างและการระบายอากาศที่เพียงพอ มีระบบการระบายน้ำที่ถูกสุขลักษณะ และมีระบบบำบัดของเสียที่เกิดขึ้นอย่างถูกสุขลักษณะ

๙.๒ รักษาสถานที่เลี้ยงสัตว์ให้สะอาดอยู่เสมอ

๙.๓ จัดให้มีการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคในสัตว์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อจากสัตว์มาสู่คน

๙.๔ กำจัดซากสัตว์และมูลสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะ

๙.๕ ให้เลี้ยงสัตว์ภายในสถานที่ของตน

๙.๖ ไม่เลี้ยงสัตว์ในสถานที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๐ เมื่อมีกรณีสังสัยหรือพบว่าสัตว์ที่ตนเลี้ยงไว้มีอาการโรค เช่น อาการดูร้าย วิงเพ่นพ่าน กัดสิ่งที่ขวางหน้า หรือเขื่องซึม ชุกตัวในที่มีดี ปากอ้าลื้นห้อยแดงคล้ำ น้ำลายไหล เตินโซเชตัวแข็ง ขาอ่อนเปลี่ย หรืออาการอื่นๆ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องแจ้งต่อเจ้าหน้าที่หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ภายใน ๒๕ ชั่วโมง

เมื่อสัตว์ซึ่งปรากฏอาการตามวรรคหนึ่ง กัดหรือทำร้ายบุคคลใด ให้เจ้าของที่เป็นผู้ครอบครองสัตว์จับสัตวนั้นกักขังไว้เพื่อสังเกตอาการไม่น้อยกว่า ๑๐ วัน และแจ้งอาการสัตว์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้นำชุมชน หรือสัตว์แพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ

เมื่อสัตว์ตายหรือสังสัยจะเป็นโรค เจ้าของสัตว์ต้องแจ้งเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่หรือสัตว์แพทย์ของสำนักงานปศุสัตว์อำเภอ เพื่อตรวจหาโรคสัตว์

ข้อ ๑๑ เมื่อสัตว์ตาย เจ้าของสัตว์จะต้องกำจัดซากสัตว์ให้ถูกสุขลักษณะเพื่อป้องกัน มิให้เป็นแหล่งเพาะเชื้อโรค เพราะพันธุ์แมลงหรือพาหะนำโรคโดยวิธีที่ไม่ก่อเหตุรำคาญและไม่ให้เกิดการ ปนเปื้อนในแหล่งน้ำ

ข้อ ๑๒ ในกรณีที่เจ้าพนักงานห้องคืนพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณูปโภคเป็นการฝ่าฝืน ข้อ ๖ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานห้องคืนมีอำนาจจัดสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบ วัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของ องค์กรบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด แต่ถ้าการจัดสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่นหรือ ต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานห้องคืนจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามครัวแก่ กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการ ขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มิได้มีการขายหรือขายทอดตลาดตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์ คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งเจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ องค์กรบริหารส่วนตำบลด่านขุนทดตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานห้องคืนเป็นโรคติดต่ออันจากเป็นอันตรายต่อ ประชาชนให้เจ้าพนักงานห้องคืนมีอำนาจทำการ隔离หรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๑๓ ให้เจ้าพนักงานห้องคืนมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนห้องคืน เพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ ในเขต อำนาจขององค์กรบริหารส่วนตำบลด่านขุนทดในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๑๔ เจ้าของสัตว์มีหน้าที่ต้องอำนวยความสะดวกหรือไม่กระทำการใดอันเป็นการ ขัดขวางการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานห้องคืนหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ และห้ามมิให้ บุคคลใดขัดขวางการจับสัตว์ที่ไม่มีเจ้าของในที่สาธารณะ ทั้งนี้ให้เจ้าของสัตว์หรือบุคคลอื่นได้ที่หน้าที่ให้ ข้อมูลสัตว์ที่สงสัยว่าจะเป็นโรคสัตว์

ข้อ ๑๕ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบท กำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๖ ให้นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตาม ข้อบัญญัตินี้และให้มีอำนาจจัดการเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๙ เดือนสิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๒

(นายวนิช ประภาสุชาติ)

นายกองค์กรบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด

ภานุชสถาบัน

(นายไพบูลย์ มหาชื่นใจ)

นายอำเภอตำบลด่านขุนทด

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด

เรื่อง ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒

ตามที่องค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด ได้เสนอร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒ เพื่อให้นายอำเภอพิจารณาเห็นชอบ ในข้อบัญญัติดังกล่าว อาศัยอำนาจตาม มาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสถาบันและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ.๒๕๕๒) ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.๒๕๓๕ อันเป็นพระราชบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล เพื่อประโยชน์ใน การรักษาสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่นและเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อ โรคที่เกิดจากสัตว์ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด

บัดนี้ นายอำเภอต่านขุนทด ได้พิจารณาเห็นชอบให้ตราเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ.๒๕๖๒ เพื่อบังคับใช้ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด ต่อไป

จึงข้อประกาศให้ทราบโดยทั่วไป

ประกาศ ณ วันที่ ๒๑ เดือน สิงหาคม พ.ศ.๒๕๖๒

(ลงชื่อ)
(นายวารนธร ประภาสุชาติ)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลด่านขุนทด